

[Arbejdsministeren]

Så vil jeg sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg har gjort opmærksom på, hvad det er for igangværende overenskomstforhandlinger, vi ikke ønsker at stoppe, at det er en henvendelse fra Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, som netop drejer sig om lavtlønnede kvinders forhold inden for handels- og kontorsektoren. Det, det drejer sig om – fru Grethe Fenger Møller brugte vist udtrykket lønglidning – er ikke lønglidning, det er, at den pris, der er fastsat for et bestemt stykke arbejde i en kollektiv overenskomst, udstrækkes til alle. Det vil sige, at man giver andre, der ikke er overenskomstdækkede, den samme overenskomstmæssige betaling, som ligger i gældende overenskomster. Det er også set ud fra erhvervslivets konkurrencesituation en rimelighedshandling, at virksomheder, som underbetaler deres medarbejdere, ikke stilles konkurrencemæssigt bedre end virksomheder, der er undergivet overenskomstmæssige forhold.

Det, der ligger i forslaget, tror jeg ikke vil have helt den betydning, som fru Grethe Fenger Møller omtaler. Det, vi siger, er alene, at aktiviteter for at oprette overenskomster kan fortsætte, dog således, at lønforhøjelser tidligst kan træde i kraft efter stopperiodens udløb.

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er rigtigt, at det drejer sig om en lovgivning om stop for lønstigninger, men jeg tror, det er forkert, som fru Lilli Gyldenkilde siger, at det først og fremmest er kvinderne, der bliver ramt. Tværtimod er det først og fremmest kvinderne, som jo ofte er de lavestlønnede på faste lønssystemer, der har glæde af, at priserne standses, at den priseksplosion, der underminerer og ødelægger deres realløn, bliver standset; indkomstoppet er jo kun den ene side, den anden side er prisstoppet.

Jeg erkender, at der kan opstå problemer for lærlinge. Vi har løst problemet om overgangen til 18 år, og jeg kan sige til fru Lilli Gyldenkilde, at skulle der komme spørgsmål om mere varig lovgivning om dette, bliver vi nødt til at have opmærksomheden henledt på ikke at ødelægge lærlingenes overenskomster. Jeg tror, hr. Tyroll har fået så klar en erklæring, som han overhovedet kan ønske sig. Vi har intet ønske om, ingen planer om og kan ikke se det fornuftige i at indføre nye sankti-

onssystemer på arbejdsmarkedet ud over det fagretlige system.

Om de fagforeninger, hr. Tyroll refererede til i sit første indlæg, brugte jeg ikke udtrykket tilfældige, jeg sagde enkelte fagforeninger. Det var hr. Tyroll, der brugte udtrykket tilfældige, og dem, han refererede til, var ikke SID, Nørresundby, det var metalarbejderne, smedene på B&W Motor, og det var de københavnske typografer. Jeg tror, hr. Tyroll vil medgive mig, at det ikke er de allermest lavtlønnede grupper inden for Landsorganisationen, og det var alene det, jeg gjorde opmærksom på.

Vi lytter altid til, hvad enkelte fagforeninger siger, men man må nu engang respektere, at fagbevægelsen omfatter andet end enkelte arbejdspladser eller enkelte fagforeninger. Det er et samlet hele, og dette samlede hele har, som hr. Tyroll udmærket er orienteret om det, udtrykt forståelse for denne kortvarige lovgivning for at få tid til mere varige og nødvendige foranstaltninger på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om han vil benægte, at der findes særoverenskomster, hvor der er aftalt lønninger, som er højere end dem, der gælder inden for normalområdet, og at disse særområder har mulighed for pr. 1. januar 1980 at indgå aftale om lønforhøjelse, således at de bliver anderledes stillet på to områder, nemlig både ved, at de har højere lønninger nu end gennemsnittet, og ved, at de i modsætning til andre grupper har mulighed for at få lønforhøjelse fra den 1. januar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 112 stemmer mod 53.

§ 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af 2 nye paragraffer